

[Petra Petersen.]

gang dækket; herom kan mange andre end selve arbejderklassen tale med, ikke mindst de handlende, der i dag mærker deres omsætning dale på grund af den manglende købekraft.

Lovgivningen for mødre og børn er ikke, som den højtærede socialminister fornylig stod her og sagde, blevet forbedret, den er blevet betydelig forringet. Hvad mener egentlig socialministeren om den medicinordning, der betyder, at den vordende moder ikke kan få den nødvendige kalk og det vitamintilskud, som hendes tilstand kræver. Det går ud over hendes helbred, og det går ud over det ufødte barn. Vil ministeren stadig opretholde denne forringede ordning for de svangre kvinder?

Under den sidste valgkamp, altså i september 1950, udsendte Konservativ Ungdom gennem deres valgmateriale kravet om en sund ungdom. Til en sund ungdom hører efter min mening en god start, og socialministeren har gennem forringelsen af medicinordningen undergravet denne start.

Og ministeren har fortsat forringelsen med skolebespisningen. Ikke alene er loven blevet forringet her i rigsdagen, men den konservative presse landet over har ført en kampagne mod skolebespisningen og opfordret kommunerne til at sabotere loven. Det er også sket. Mange af kommunerne tog opfordringen op, så skolebespisningen er betydelig forringet udover nedskæringen i selve loven. Værst et det vel gået ud over de børn, hvis forældre kæmper for at give børnene en fortsat uddannelse gennem de højere skoler. For disse børn er der ikke mere tale om hjælp.

Jeg synes, at forringelsen af disse to love, der er af stor betydning for mødre og børn, kendetegner udviklingen; det er den forståelse, den højtærede socialminister har af, hvad en sund ungdom er. Jeg synes, man i høj grad har været med til at undergrave ungdommens sundhed.

Hvad mener socialministeren om de mange aborter? Når den højtærede socialminister henviser til mødrehjælpen, vil jeg gerne spørge ministeren: Mener ministeren, at mødrehjælpen er i stand til at dæmme op for de mange aborter? Har ministeren spurgt mødrehjælpens leder, og hvad har mødrehjælpens leder svaret ministeren?

Den højtærede socialminister sagde, at jeg meget klogeligt var gået uden om husmoderafløsningen. Jeg vil gerne tage spørgsmålet op. Ministeren ved lige så vel som jeg, at den lov slet ikke er gennemført. Der er masser af kommuner, der overho-

vedet ikke har gennemført denne lov, og ministeren ved sikkert lige så vel som jeg — hvis ministeren ikke ved det, bør ministeren vide det —, at der er tusinder af kvinder landet over, som føder deres børn under lidet betryggende forhold i dårlige lejligheder eller på værelser og uden hjælp. Hvis ministeren ikke tror, hvad jeg siger, må ministeren se at få det at vide på anden måde.

Der er børnebidragene, javel. Børnebidragene er blevet hævet, og der kommer en halvårlig regulering, men sagen er dog den, at prisstigningerne langt fra er dækket med denne regulering og langt fra er dækket med denne forhøjelse af børnebidragene. Det er en kendsgerning, som ministeren heller ikke kan være uvidende om. Spørg mødrehjælpens ledere landet over, om de er i stand til at hjælpe de kvinder, der kommer, det være sig med børnetøj, barnevogne eller senge, eller hvad det er, de kvinder nu kommer og søger mødrehjælpen om.

Nej, det er på tide, at dette lands ansvarlige mænd og kvinder tager det vigtige lovforslag op til drøftelse, som er til første behandling her i dag, og erkender, at det haster med at sikre den slægt, der skal føre vort land videre. Jeg ved ikke, om de 35 mill. kr., som forslaget vil koste, er for meget eller for lidt, og om det iøvrigt spiller nogen stor rolle, når det drejer sig om vort lands børn. Jeg kan ikke forstå, at man stadigvæk kan bruge penge til kanoner, til bunkers, til alt det, som skal slå vore børn ihjel, når man ikke har penge til at sikre, at vore børn kan leve videre.

Viola Nørløv: Som det allerede er nævnt, er det foreliggende lovforslag en ganganger her i det høje ting, og jeg skal derfor ikke trætte de ærede medlemmer med at gå i detaljer, men henvise til de bemærkninger, der fra mit partis side er gjort til lovforslaget ved tidligere behandling.

Det ærede medlem fru Petra Petersen sagde i sin fremsættelsestale, at kraverne om bedre kår for den vordende moder i sin tid blev rejst af de socialdemokratiske kvinder, og heri har hun ganske ret. Det kan da også slås fast, at der ad lovgivningens vej er sket noget i den rigtige retning. Jeg skal her kort nævne i flæng: mælkehjælpen, som ganske gratis ydes til enhver kvinde, der er medlem af en statsanerkendt sygekasse, 6 måneder før og 6 måneder efter fødslen med henholdsvis en halv og en hel liter sødmælk daglig. Lo-